

Siri

Superhjälten och guldringen

Av Katarína de Verdier

Till min älskade Siri

Guldringen

Luften var sval och klar. Solen hade stigit upp och värmde där den kom åt. I det stora trädet, utanför balkongen där de åt sin frukost, vajade bladen i den lätta brisen. Dagen då hon hade kommit till dem var en härlig dag precis som idag. Fåglarna sjöng lika innerligt nu som då. Hennes mamma och pappa kunde fortfarande inte sluta förundras av henne. Hennes små fingrar, chokladfärgade hy och mörka vackra ögon. Hon var det vackraste de sett. Vad de hade längtat efter sin Siri! Och tänk att just de hade fått bli hennes mamma och pappa.

- Vad ska vi hitta på idag? frågade mamma medan hon tittade ömt på Siri. Ska vi gå till Trädgårdscaféet och fika? Idag är det söndag, då har de hoppborg där.

- Jaa! utropade Siri och pappa i mun på varandra.

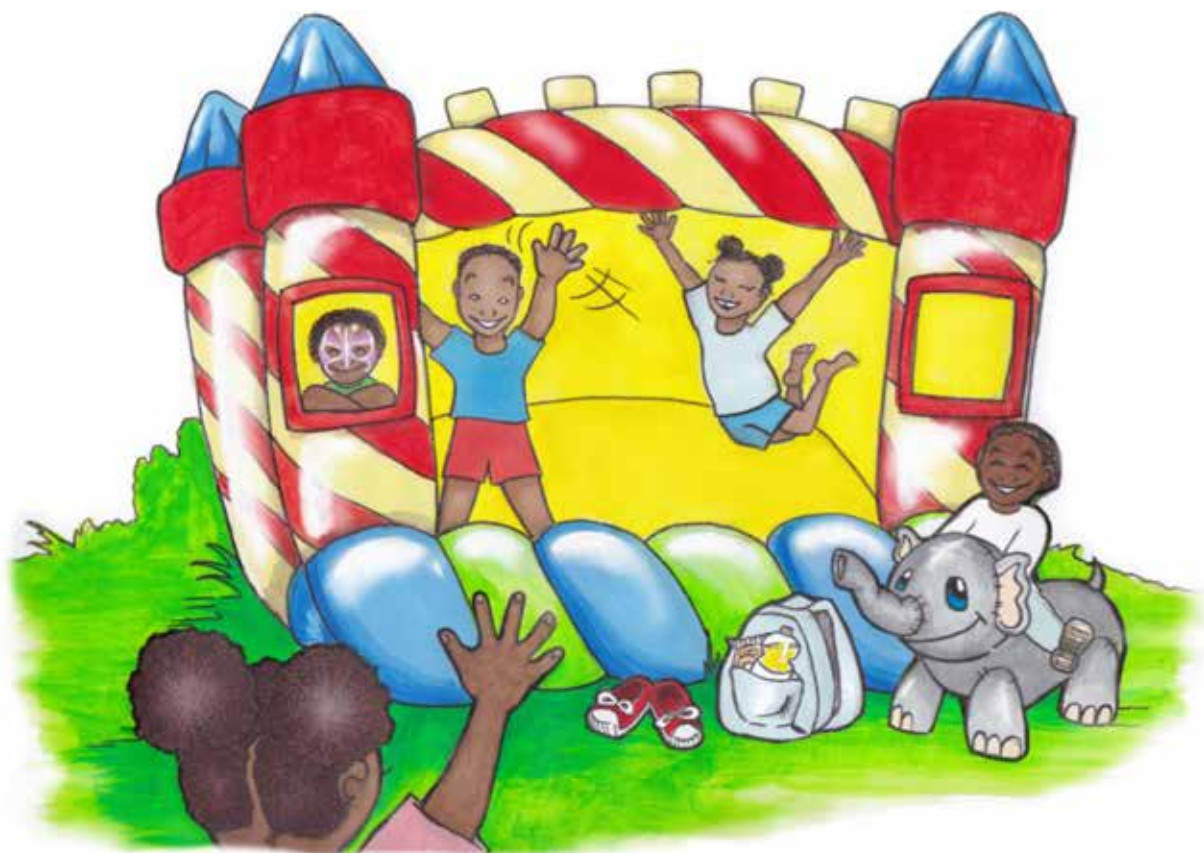
- Då äter vi, gör oss iordning och går iväg sen, tycker jag, sade mamma.

Sagt och gjort. Efter att alla tandtroll jagats iväg, öppnade de grinden och började promenera uppför backen. De passerade busken där den lilla geckoödlan bodde. Idag var den tydligen upptagen på annat håll, för inget rörde på sig där inne.

Väl uppe vid backkrönet korsade de den stora vägen med all sin trafik, och svängde sen in till Trädgårdscaféet. Musiken strömmade ut ur högtalarna som stod i trädgården och söndagsklädda familjer satt spridda vid borden på gräsmattan. De flesta barnen var i hoppborgen eller vid ansiktsmålningen.

– Hej! hördes en glad röst. Det var servitrisen som hälsade igenkännande på dem. Var vill ni sitta idag?

De fick ett bord nära hoppborgen. Siri beställde en mangojuice

och sprang sen direkt iväg för att hoppa. Där såg hon någon som hon hade hoppats att hon skulle träffa här.

– Lee! Lee! ropade hon och vinkade med armarna.

Ett stort leende spred sig över Lees ansikte. Han hoppade fram och kramade Siri så att de skrattande föll omkull.

De började jaga varandra i hoppborgen. Därefter började de tävla om vem som kunde hålla sig kvar längst på den den uppblåsta elefanten, som var en del av hoppborgen. Plötsligt hördes ett skrik. Alla tystnade. Vad var det? Siri såg en snabb skugga som rörde sig över marken. Hon tittade uppåt, och hann precis se en stor fågel som flög iväg med något glänsande i munnen. Mannen som ropat till, pekade på sin hand och fortsatte upprört:

– Den tog min ring! Min guldring som jag ärvt av min pappa!

Mannen var förtvivlad. Han skulle aldrig mer få se sin ring som påminde honom om hans älskade pappa. Siri och Lee tittade på varandra. De kände sig båda ledsna för hans skull.

– Jag vet! utbrast Siri och sken upp. Jag har en idé, sade hon, och satte fingret i vädret.

Hon viskade något i Lees öra, Lee nickade och de satte av mot Siris mamma och pappa.

– Mamma, mamma, beställ en Cola fort!

–Va? En Cola, men det brukar ju inte du gilla? utbrast mamma undrande.

– Men det är på allvar! Fort, beställ en Cola.

Mamma såg på Siri att hon var allvarlig och förstod att det gällde något viktigt. Hon ropade till sig servitrisen och bad om att få en Cola. Servitrisen kom med en flaska som hon öppnade vid bordet. Siri tog kapsylen och de sprang iväg till ett undanskymt ställe där inga andra människor var. Där placerade de kapsylen mitt på gräsmattan. Sen satte de sig bakom en buske och väntade. De hörde hur barnen skrattade i hoppborgen och hur trafiken från gatan brummade i bakgrunden. De tittade på varandra och väntade lite till. När de just var på väg att ge upp och skulle resa sig upp, kom en mörk skugga farande över dem. Siri tryckte Lees hand, nu gällde det att vara observant. Ja! Där tog fågeln kapsylen. Allt

gick väldigt fort nu. De hann precis se hur den stora fågeln flög in mellan två trädstammar bakom restaurangen. Det skakade till i några grenar en bit upp, sen hörde de små upphetsade pip.

– Aha! sade Siri och Lee samtidigt och tittade nöjda på varandra.

– Dags för del två i planen, sade Siri.

Alla gästerna på Trädgårdscaféet hade engagerat sig när de berättat om planen. De ville självklart hjälpa mannen att få tillbaka sin ring. Servitrisen hade fullt upp och sprang med flaskor till alla bord. Allt eftersom gästerna fick tag på kapsyler gick de till Siri och Lee som samlade ihop dem. Restaurangägaren kom och gjorde tummen upp till Siri och Lee. De visste vad det betydde. Restaurangägaren som bodde i våningen ovanför restaurangen hade nu förberett nästa steg i planen. Hon hade fått tag på en lång plank, ett rep och ett par tjocka motorcykelhandskar som hon lagt i sitt sovrum. Fönstret i hennes sovrum vette mot trädet där fågeln hade sitt bo. Det stod nu öppet.

– Ok, nu gäller det, sade Siri beslutsamt.

Siri och Lee bar alla kapsylerna till den änden av den stora trädgården som var längst bort från fågelboet. De bredde ut kapsylerna på stora vita lakan. Det blev som ett stort gnistrande hav som blänkte och glittrade i den starka solen. Alla de andra gästerna satt vid sina bord och försökte se ut som att allt var som vanligt. Barnen hoppade i hoppborgen och försökte leka som de hade gjort tidigare. Under tiden smög Siri och Lee iväg till ingången till restaurangen. De sprang uppför trappan in till sovrummet. Med gemensamma krafter lyckades de skjuta ut brädan genom fönstret